ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: GREGORIUS MAGNUS. PS. MARCILIA. PS. BOTO PRUVENINGENSIS
2. Hälfte 12. Jh. Seite 151r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

uirginis MARIE laudes solitas psoluebat. Finitis horis
in mantitate peccati sui. ⁊ publice effusionis quam instare
sentiebat horrore alto animo infixit ⁊ tota mente do
lore ecitiens. utique uit amaras lacrimas singulis acer
bos emisit & gemitus profundos ingeminauit. Affuit
ei supno collato munere. econtra spes misericordie dei deficie
nescientis. ⁊ ei misericordissime matris tota creatie
dei potentissime atq; dignissime MARIE. ad tante ac
ta pie uirginis implorandum suffragium. dolentis animi
integra deuotione cuerit. Toto quoque corde & corpore
se in oratione prosternens. ad te inquit clementissima domina
mea. sancta summe pietatis ineffabilis mater. & incomparabilis uirgo MARIA effugio singulare post deum & unicum
refugium miseroque ad te inestimabile pietatis eternie
reclinatorium in angustiis meis lacrimosis suspiriis
clamo ad te desiderans te inuenienti per exhau
sta miserationem singularis filii tui domini nostri ihu xpi
⁊ reat mei ueniam obtinere ⁊ horrenda opprobria in
minentis effusionis euadere. Huiscemodi precum lacri
mosis suspiriis meretriu singulare solamen. beatis
sima maria flebiliter inuocabat ⁊ ab ea suis calami
tatib leuamen instantissime flagitabat. Dum quoque anxie
cum contritione cordis insistendo lacrimis. & eula
tib multas. orones effunderet subitaneo depressa
somno. quiuit insilentio. Et ecce ei beatissima ma
ria comitantib anglis clementi apparuit. mesta
misericiter alloquens. primo de tanta uisione trepide
⁊ estimanti qa mater mihi esset. que apparuit & obtan
ti. solatii uerba subiuxit. Audiui ait orationem